

Motion till riksdagen 2005/06:So283

av **Hillevi Engström och Karin Enström (m)**

Förbud mot tatuering på barn

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att det skall införas ett förbud att utföra tatuering på barn och att tatuering på barn skall kriminaliseras.

Motivering

Ungdomstiden är den tid i livet då det är naturligt och positivt att våga göra nya saker, testa gränser, vara oppositionell och engagerad. Föräldrar och andra vuxna uppfattas stundtals som gammaldags och mossiga. Föräldrar anklagas för att inte begripa hur det är att vara ung. Samtidigt innebär ungdomstiden att det är särskilt viktigt med goda förebilder och tydliga och klara regler. Gränser behövs och ungdomar uppskattar, om än under vissa protester, att vi vuxna är just vuxna mot dem. Toleranta och accepterande för mycket, men också avståndstagande inför det som direkt är skadligt för ungdomens fysiska, psykiska och moraliska utveckling. Vi vuxna skall vara tydliga i vårt förbud mot att ungdomar testar alkohol, tobak eller andra droger. Där skall nolltolerans råda. Det är viktigt att vi inte heller bjuder ungdomar på alkohol, för att i missriktad välvilja ”lära dem att handskas med spriten”.

Tatueringsverksamhet har förekommit i tusentals år, men har tidigare mest förknippats med människor i marginaliserade grupper. Trender kommer och går. En längre tid har tatuering av kroppens olika delar blivit mer populärt. Utomlands, men även här i Sverige, växer olika, mer eller mindre seriösa, verksamheter fram som erbjuder sina tjänster att utföra tatuering. De mer seriösa har egna branschöverenskommelser om att inte tatuera barn och ungdomar eller människor som är påverkade av droger. Men det råder inte något förbud. Så länge det finns pengar att tjäna kommer denna verksamhet att pågå, utan att samhället kan reagera.

Tyvärr är det få ungdomar som är medvetna om konsekvenserna av att göra tatueringar, särskilt när dessa består i symboler, namn som man inte vill bli förknippad med längre upp i åren. Vem vill ha en taggtråd, ett ankare,

Fel! Okänt namn på

idrottsklubbens logo eller pojkvännens namn på armen vid en anställningsintervju 20 år senare? Helt klart är det många ungdomar som senare i livet ångrar sig och det innebär då stora problem.

Behandlingen för att ta bort en tatuering är både kostsam och smärtfylld. På en privat klinik kan det ta tio behandlingar á 800 kronor per behandling för att ta bort en mindre tatuering med flera färger. Behandlingstiden är lång eftersom de nya och mer effektiva metoderna spränger bort färgpigmenten i huden med en sorts laser. Mellan varje behandlingstillfälle skall det gå två månader. Då förstår var och en att detta är besvärligt. Dessutom gör det ont. Det känns som om ett rakblad dras över huden och vissa patienter får så kraftig smärta att de avbryter behandlingen.

Utöver de psykiska problem som en oönskad tatuering medför finns det även rent medicinska problem. Det har visat sig svårt att i vissa fall ge kvinnor ryggmärgsbedövning vid förlossning, om de har en tatuering i rygglutet. Metaller i färgen kan genom nålstick komma in i ryggmärgskanalen och orsaka problem. Det finns enligt vår uppfattning ingen anledning att tillåta barn under 18 år att utsättas för detta. Tyvärr räcker inte rekommendationer och råd. De oseriösa aktörerna kommer att fortsätta med verksamheten. Många är de föräldrar som ser bekymren och verkligen önskar en förändring. Bland patienter som genomgår en kostsam och dyrbar behandling finns många som i efterhand ångrar sig och hade velat få "kroppsklottret" ogjort.

Vi tänker på barnens bästa och menar därför att det skall vara förbjudet att utföra tatueringar på barn.

Stockholm den 26 september 2005

Hillevi Engström (m)

Karin Enström (m)